

самаре много. Магаре-то и на хаджилъкъ ходи, а пакъ магаре ся връща. Магаре-то ся на тъгло не купува. Магаре-то си е съкога магаре. Ч. 182. Свекро ле, дърто магаре! Д. 81, 20. На подарено магаре, зъбы-тъ ся не глѣдатъ. Ч. 189. Съ куцб магаре дръва да съмъ носильтъ. Л. Д. 1870 р. 170. „Пъдарче, селско магарче! Кай сумъ те тебе видяло, що даръ сумъ тебе таксало?“ М. 425. Си имафъ едно магарче, кой поминни вявини го, ясть поминафъ си го вявнафъ (прагъ). М. р. 530. (iam.) Що и свакя непечена? Що и си явна магаренце, Да си пойдипъ въ Кюмурица, Да наберишъ суви джрва, Да испечишъ наша сваки! М. 532. Си имафъ едно магаренце 'се-то сенце ми г' изеде и нищо не истан (вила). М. р. 530. (iam.) „А свекърво магарице!“ М. 265.

Магарешки пр. ослинъ: Ако краве-то мляко не помогне, да му ся дава магарешко мляко. Л. Д. 1871 р. 130. Магарешки гѣбы. Пк. 40. (ср. гѣба) „Малчи, магарешки сине!“ З. 210. Магарешка главо! (*Eselskopf*). Рш. 103.

Магарещина с. ж. глупость, подлость: Магарещина-та не ходи по горы-тъ и скалы-тъ, а по човѣци-тъ. Магарещина-та ся съ пары не купува. Магарещина-та си харизва. Ч. 182. „Магарещина-та ходи не по говѣда-та, а по хората“. З. 35.

Магаретарь с. м. погонщикъ осла. (ср. магарищарь).

Магариченъ пр. ослинъ: Магарично мляко. Бог.

Магаричъ са **Магарчъ** са ил. дл. жеребиться (объ ослицѣ): Да си купъ магарицѫ. Да ми ся магаричи; да ми станѣть дѣвъ! Ч. 150.

Магарищарь тоже что магаретарь: Магарищарь-тъ налага магаре-то съ толгѣ-тъ. Сб. 27.

Магарово имя собств. села: Въ Магарово деца-та викаетъ: Коленде меленде, сурова година, цинци, кака, дай м' една колака. М. р. 523.

Магарски пр. ослинъ: Магарскіятъ сънъ! Л. Д. 1870 р. 168.

Магарчъ са тоже что магаричъ са.

Магданоѣ* (*taghdanos Persil-plante*) с. м. петрушка (ср. майданоѣ). **Магданоѣйовъ** пр. петруничный.

Магданъ с. м. покрываю (обыкновенно краснао цветта) для невѣсты: Кога мина дели Навель, Той потѣна до поѣса, Кога мина невеста-та, А тя потѣна до магданъ. М. 135. Аленъ ми магданъ дигнете, Узунъ калъчка подайте. М. 153. (ср. було).

Магіс с. с. волшебство, (тоже что магия): Тѣзи вѣчилни свѣщи ся пазижъ строго, да не бы нѣкоя магесница да откраднѣ отъ тѣхъ востъкъ и да направи за злополукъ магіс на младоженци-тъ. Ч. 88. „Еднокоя мома молила батя ни да ѿземне, и той като ѿ не рачилъ, тя му